

Kendelse af 18. april 2017 (J.nr. 17/00696).
Anmodning om aktindsigt efter offentlighedsloven ikke imødekommet.
Lov om betalingstjenester og elektroniske penge §§ 86 og 92.
Lov om finansiel virksomhed §§ 344 og 354
(Arne Nabe Poulsen, Lone Møller og Steen Mejer).

Ved skrivelse af 21. marts 2017 har K klaget til Finanstilsynet over tilsynets afgørelse af 28. februar 2017, hvori tilsynet ikke imødekom en anmodning af 19. februar 2017 om aktindsigt. I anmodningen anførtes, ”Ved nærværende anmoder jeg om akt- & registerindsigt i den godkendelse, som Finanstilsynet har meddelt cvr.nr.: ..., cvr.nr.: ... og cvr.nr.: ...”. Finanstilsynet fastholdt afgørelsen og har herefter den 30. marts 2017 oversendt klagen til Erhvervsankenævnet.

Sagens omstændigheder:

I den påklagede afgørelse af 28. februar 2017 fra Finanstilsynet hedder det:

”Afgørelse vedrørende anmodning om aktindsigt

Finanstilsynet har den 19. februar 2017 modtaget din anmodning om aktindsigt, hvor du anfører følgende: *”Ved nærværende anmoder jeg om akt- & registerindsigt i den godkendelse, som Finanstilsynet har meddelt cvr nr.: ..., cvr nr.: ... og cvr nr.: ...”*

Finanstilsynet har forstået din anmodning således, at du ønsker aktindsigt i dokumenter, der gik i disse virksomheders eventuelle ansøgninger om tilladelse i henhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

1. Afgørelse

Finanstilsynet kan ikke imødekomme anmodningen om aktindsigt.

2. Retligt grundlag

Offentlighedsloven

§ 7 i lov om offentlighed i forvaltningen (herefter offentlighedsloven) indeholder bestemmelser om den generelle ret til aktindsigt i den offentlige forvaltning. Af stk. 1 og 2 fremgår: ”§ 7. Enhver kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

Stk. 2. Retten til aktindsigt omfatter med de i §§ 19-35 nævnte undtagelser

1) alle dokumenter, der vedrører den pågældende sag, og

2) *indførelser i journaler, registre og andre fortegnelser vedrørende den pågældende sags dokumenter.*”

§ 14 i offentlighedsloven indeholder bestemmelser om meroffentlighed. Bestemmelsen har følgende ordlyd: *”§ 14. Det skal i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af §§ 23-35. Der kan gives aktindsigt i videre omfang, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i lov om behandling af personoplysninger.*

Stk. 2. Stk. 1 gælder også i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt i dokumenter og oplysninger, som indgår i sager, der er undtaget fra aktindsigt efter §§ 19-21.”

Retten til aktindsigt efter offentlighedsloven begrænses bl.a. af lovens § 35, der har følgende ordlyd: *”§ 35. Pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.”*

Forvaltningsloven

§ 9 i forvaltningsloven indeholder bestemmelser om parterets ret til aktindsigt i afgørelsessager. Af stk. 1 fremgår: *”§ 9. Den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter.”*

Lov om betalingstjenester og elektroniske penge

I henhold til § 92 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge (herefter BEL) er Finanstilsynets ansatte underlagt tavshedspligten anført i § 354 i lov om finansiel virksomhed (herefter FIL). Af § 92 i BEL fremgår: *”§ 92. §§ 354 og 356 i lov om finansiel virksomhed om Finanstilsynets tavshedspligt, om forbuddet mod, at Finanstilsynets medarbejdere har anden beskæftigelse eller deltager i spekulationsforretninger, og om Finanstilsynets direktørs engagementer eller sikkerhedsstillelser finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på denne lov. § 354 i lov om finansiel virksomhed finder dog kun anvendelse på oplysninger i sager omfattet af kapitel 2, 3 og 3 a.”*

Følgende fremgår af bemærkningerne til § 92 [Lovforslag nr. L 119 af 28. januar 2009...]: *”Den foreslåede § 92 henviser til §§ 354 og 356 i lov om finansiel virksomhed, der pålægger Finanstilsynets ansatte tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 e.”*

§ 95 i BEL indeholder bestemmelser om, hvem der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet. Af bestemmelsen fremgår: *”§ 95. Som part i forhold til Finanstilsynet anses alene de af § 2 omfattede virksomheder, som Finanstilsynets afgørelse truffet i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven retter sig mod, jf. dog stk. 2*

Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses desuden følgende:

- 1) *Den, der udbyder betalingstjenester uden tilladelse, jf. § 2.*
- 2) *En virksomhed eller en person, som ansøger om tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 7 eller § 37.*
- 3) *Et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller den eller de personer i virksomheden, der er ansvarlige for at yde betalingstjenester, når tilsynet nægter en virksomhed tilladelse til at udøve virksomhed som betalingsinstitut eller virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjeneste eller inddrager en sådan tilladelse, jf. § 90.*
- 4) *En fysisk eller juridisk person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 87.”*

Lov om finansiel virksomhed

I henhold til § 354 i FIL er Finanstilsynets ansatte m.v. underlagt en særlig tavshedspligt. Af stk. 1, 1. og 3. pkt., fremgår følgende: *”§ 354. Fi-*

nanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. [...] Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør."

Følgende fremgår af bemærkningerne til § 354, stk. 1 [Lovforslag nr. L 64 af 27. oktober 2004, jf. lovforslag nr. L 91 af 12. december 2008]:

"Det foreslås, at bestemmelsens ordlyd præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at den udelukkende omhandler fortrolige oplysninger samt oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed.

Formålet hermed er at gøre det tydeligere, at oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin reguleringsvirksomhed og sin informationsvirksomhed ikke er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt. Ændringen indebærer, at det tydeliggøres, at fortrolighed i relation til disse dele af Finanstilsynets virksomhed alene skal vurderes i forhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt. Efter bestemmelsen i stk. 1 må Finanstilsynets ansatte, personale, som udfører serviceopgaver for Finanstilsynet samt eksperter ansat af Finanstilsynet ikke videregive de fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med tilsynsvirksomheden. Tavshedspligten omfatter også oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra udenlandske myndigheder. De finansielle direktiver indeholder også regler om tavshedspligt.

Tavshedspligten er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte de finansielle virksomheders forretningsmæssige forhold. Herudover er Finanstilsynets tavshedspligt en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må de finansielle virksomheder og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger. [...]

Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om en finansiell virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og fondsbørsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som uden om tilsynet er blevet offentliggjort af andre kanaler i en grad, at det er blevet almindeligt kendt.

Ved oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige, forstås, oplysninger, der ikke direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold. Det drejer sig bl.a. om oplysninger om økonomiske eller forretningsmæssige forhold for personer og selskaber, som ikke er kunder i egentlig forstand, men som f.eks. kautionerer for kunder, har ejerandele i den finansielle virksomheds kunder eller på anden vis har en personlig, økonomisk eller forretningsmæssig tilknytning til kunder uden selv at være det.

Begrebet »tilsynsvirksomhed« skal ses i forhold til de pligter, der er pålagt Finanstilsynet i kapitel 21 om tilsyn i lov om finansiell virksomhed. Det medfører bl.a., at sager, der relaterer sig til tilsynsforpligtelsen i § 344, hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør heraf, samt undersøgelser efter § 346 er omfattet af tilsynsvirksomheden. I modsætning hertil er oplysninger, som Finanstilsynet modtager som led i sin reguleringsvirksomhed og informationsvirksomhed ikke omfattet. [...]

Adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager efter offentlighedsloven begrænses af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen. Det er dog udelukkende adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven, der er begrænset. Parterets rettigheder herunder adgang til aktindsigt skal afgøres efter forvaltningsloven. Afgørelse af hvem der er part i forhold til Finanstilsynet, træffes efter lov om finansiell virksomhed § 355." [Den dagældende § 14, 1. pkt., i offentlighedsloven svarer til den gældende § 35 i offentlighedsloven].

§ 354, stk. 2-15, i lov om finansiel virksomhed præciserer og modificerer tavshedspligten i henhold til stk. 1.

3. Begrundelse

Aktindsigt i henhold til offentlighedsloven

Det fremgår af § 7, stk. 1 i offentlighedsloven, at enhver kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

§ 35, i offentlighedsloven begrænser pligten til at meddele aktindsigt i de tilfælde, hvor der i henhold til særlovgivningen er fastsat særlige regler om tavshedspligt.

I henhold til § 92, i BEL, der henviser til § 354, stk. 1, 1. pkt., i FIL, er Finanstilsynets ansatte underlagt en sådan særlig tavshedspligt. Det følger således af § 92, i BEL og § 354, stk. 1, 1. pkt., i FIL, at Finanstilsynets ansatte som udgangspunkt er forpligtigede til at hemmeligholde oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Den særlige tavshedspligt er begrundet i en række konkrete hensyn, jf. bl.a. forarbejderne til § 354 i afsnit 3 ovenfor. Det overordnede hensyn er Finanstilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn med de finansielle virksomheder. Det er afgørende, at virksomhederne kan videregive oplysninger til Finanstilsynet i sikker forvisning om, at oplysningerne ikke videregives. Dette er særlig vigtigt set i sammenhæng med, at Finanstilsynet har hjemmel til at kræve alle oplysninger, som tilsynet skønner nødvendige.

Ved afgørelsen af, om der er tale om fortrolige oplysninger omfattet af tavshedspligten i henhold til § 92, i BEL, jf. § 354, stk. 1 i FIL, er udgangspunktet, at alle oplysninger, som Finanstilsynet får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, og som ikke er beregnet til at komme til offentlighedens kendskab, er fortrolige.

Finanstilsynets tavshedspligt er som ovenfor anført en særlig vidtgående tavshedspligt, og adgangen til aktindsigt er således begrænset i forhold til de almindelige regler, jf. offentlighedslovens § 7, stk. 2, jf. § 35.

Finanstilsynet har overvejet, om der er grundlag for at meddele aktindsigt ud fra et princip om meroffentlighed, jf. § 14, stk. 1, 1. pkt., i offentlighedsloven.

Det fremgår dog af § 14, stk. 1, 2. pkt., i offentlighedsloven, at der ikke kan gives aktindsigt i videre omfang, hvis dette ville være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i lov om behandling af personoplysninger.

Som anført ovenfor, vurderer Finanstilsynet, at oplysningerne i sagen er underlagt tavshedspligten i § 92, i BEL, jf. § 354, stk. 1, i FIL, hvorfor det ikke er muligt, at give meraktindsigt, jf. § 14, stk. 1, i offentlighedsloven.

Med henvisning til det ovenfor anførte kan der ikke gives aktindsigt efter §§ 7 eller 14 i offentlighedsloven, jf. lovens § 35, jf. § 92 i BEL, jf. § 354 i FIL.

Aktindsigt i henhold til forvaltningsloven

Det følger af § 9, stk. 1 i forvaltningsloven, at den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. I modsætning til offentlighedsloven begrænses pligten til at give aktindsigt som udgangspunkt ikke af bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, jf. § 9, stk. 5, i forvaltningsloven.

Det fremgår af § 95, stk. 1 i BEL, at partsstatus i lovens forstand kun kan tildeles de i § 2 anførte virksomheder, samt virksomheder og personer, der ansøger om tilladelse, jf. § 7 eller § 37, i BEL, og fysisk eller juridiske personer som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af BEL, jf. § 87. Det er i anmodningen ikke godtgjort, at du er omfattet af partsstatus, jf. § 95, i BEL. Det vurderes således, at du ikke er part, jf. § 95, i BEL. Det er derfor Finanstilsynets vurdering, at der ikke kan gives aktindsigt i henhold til forvaltningsloven.

4. Konklusion

Med henvisning til ovenstående bemærkninger kan Finanstilsynet ikke imødekomme anmodningen om aktindsigt.
...”

K anførte i skrivelse af 7. marts 2017 følgende til Finanstilsynet:

”...
Venligst henviser jeg til Deres skrivelse af den ... 2017, idet jeg bemærker, at Deres afvisning af min anmodning om aktindsigt afvises.

Jeg fastholder, at jeg er Part i sagen, hvorfor De skal behandle min ansøgning om aktindsigt som bestemt efter Forvaltningsloven.

Mit krav i h t Forvaltningsloven er fremsat per d.d.
....”

Den 21. marts skrev K følgende til Finanstilsynet:

”... jeg skal endnu en gang over for dig præcisere, at du skal træffe en afgørelse om, at du nægter at gå frem efter forvaltningsloven.”

I anledning af klagen har Finanstilsynet i en redegørelse af 30. marts 2017 udtalt:

1. "... Sagsfremstilling

Ved e-mail af 19. februar 2017 (bilag ...) modtog Finanstilsynet følgende anmodning fra K: *"Ved nærværende anmoder jeg om akt- & registerindsigt i den godkendelse, som Finanstilsynet har meddelt cvr nr.: ..., cvr nr.: ... og cvr nr.: ..."*

Finanstilsynet forstod anmodningen således, at K dermed ansøgte om aktindsigt i dokumenter, der indgik i disse virksomheders eventuelle ansøgninger om tilladelse, i henhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Ved afgørelse af 28. februar 2017 gav Finanstilsynet afslag på anmodning om aktindsigt (bilag ...). Afslaget var begrundet i, at de dokumenter, som K søgte aktindsigt i, indgik som en del af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed og dermed var underlagt den særlige tavshedspligt, jf. § 92, i lov om betalings-tjenester og elektroniske penge, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ved e-mail modtaget af Finanstilsynet den 21. marts 2017 fastholdt K (herafter klager), at Finanstilsynet skulle behandle klager som part i henhold til Forvaltningsloven, hvilket Finanstilsynet vælger at anse for at være en klage over Finanstilsynets afslag på aktindsigt (bilag).

2. Retligt grundlag

...

3. Finanstilsynets vurdering

Aktindsigt i henhold til offentlighedsloven

Det fremgår af § 7, stk. 1 i offentlighedsloven, at enhver kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

§ 35, i offentlighedsloven begrænser pligten til at meddele aktindsigt i de tilfælde, hvor der i henhold til særlovgivningen er fastsat særlige regler om tavshedspligt.

I henhold til § 92, i BEL, der henviser til § 354, stk. 1, 1. pkt., i FIL, er Finanstilsynets ansatte underlagt en sådan særlig tavshedspligt. Det følger således af § 92, i BEL og § 354, stk. 1, 1. pkt., i FIL, at Finanstilsynets ansatte som udgangspunkt er forpligtigede til at hemmeligholde oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Den særlige tavshedspligt er begrundet i en række konkrete hensyn, jf. bl.a. forarbejderne til § 354 i afsnit 3 ovenfor. Det overordnede hensyn er Finanstilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn med de finansielle virksomheder. Det er afgørende, at virksomhederne kan videregive oplysninger til Finanstilsynet i sikker forvisning om, at oplysningerne ikke videregives.

Dette er særlig vigtigt set i sammenhæng med, at Finanstilsynet har hjemmel til at kræve alle oplysninger, som tilsynet skønner nødvendige.

Ved afgørelsen af, om der er tale om fortrolige oplysninger omfattet af tavshedspligten i henhold til § 92, i BEL, jf. § 354, stk. 1 i FIL, er udgangspunktet, at alle oplysninger, som Finanstilsynet får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, og som ikke er beregnet til at komme til offentlighedens kendskab, er fortrolige.

Finanstilsynets tavshedspligt er som ovenfor anført en særlig vidtgående tavshedspligt, og adgangen til aktindsigt er således begrænset i forhold til de almindelige regler, jf. offentlighedslovens § 7, stk. 2, jf. § 35.

Finanstilsynet har overvejet, om der er grundlag for at meddele aktindsigt ud fra et princip om meroffentlighed, jf. § 14, stk. 1, 1. pkt., i offentlighedsloven.

Det fremgår dog af § 14, stk. 1, 2. pkt., i offentlighedsloven, at der ikke kan gives aktindsigt i videre omfang, hvis dette ville være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i lov om behandling af personoplysninger.

Som anført ovenfor, vurderer Finanstilsynet, at oplysningerne i sagen er underlagt tavshedspligten i § 92, i BEL, jf. § 354, stk. 1, i FIL, hvorfor det ikke er muligt, at give meraktindsigt, jf. § 14, stk. 1, i offentlighedsloven.

Med henvisning til det ovenfor anførte kan der ikke gives aktindsigt efter §§ 7 eller 14 i offentlighedsloven, jf. lovens § 35, jf. § 92 i BEL, jf. § 354 i FIL.

Aktindsigt i henhold til forvaltningsloven

Det følger af § 9, stk. 1 i forvaltningsloven, at den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. I modsætning til offentlighedsloven begrænses pligten til at give aktindsigt som udgangspunkt ikke af bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, jf. § 9, stk. 5, i forvaltningsloven.

Det fremgår af § 95, stk. 1 i BEL, at partsstatus i lovens forstand kun kan tildeles de i § 2 anførte virksomheder, samt virksomheder og personer, der ansøger om tilladelse, jf. § 7 eller § 37, i BEL, og fysisk eller juridiske personer som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af BEL, jf. § 87.

Det er i anmodningen ikke godtgjort, at klageren er omfattet af partsstatus, jf. § 95, i BEL. Det vurderes således, at klageren ikke er part, jf. § 95, i BEL. Det er derfor Finanstilsynets vurdering, at der ikke kan gives aktindsigt i henhold til forvaltningsloven.

4. Konklusion

Med henvisning til ovenstående bemærkninger fastholder Finanstilsynet sin afgørelse af 28. februar 2017.

...

K har ved skrivelse af 2. april 2017 yderligere bemærket:

”... Venligst henviser jeg til Deres e-mail-skrivelse af den ... 2017, og bemærker indledningsvis til Deres orientering følgende:

Undertegnede er i h. t. LBK 107 af 30/01/2013, § 1, stk. 1 indehaver af en tilladelse (Tilladelse ...) til taxikørsel og er derfor i h. t. Lovens § 10, stk. 1 - og i h. t. BEK 405 af 08/05/2012, § 17 pligtig at være tilsluttet et Bestillingskontor, oprettet i medfør af BEK 405 af 08/05/2012, § 18, MEN af Bekendtgørelsens § 17 fremgår:

§ 17. I kommuner, hvor der er oprettet et eller flere bestillingskontorer, jf. lovens § 10, stk. 1, er indehavere af tilladelser til taxikørsel, bortset fra de i lovens § 10, stk. 2, nævnte, berettigede til at blive tilsluttet et bestillingskontor **mod at tilsvare en forholdsmæssig andel af de med etableringen og driften af kontoret forbundne udgifter.** Det er ikke tilladt at være tilsluttet flere bestillingskontorer i samme kommune. Ved overgang til andet bestillingskontor skal tilladelsesindehaveren inden 14 dage oplyse kommunalbestyrelsen herom samt aflevere dokumentation for optagelse i det nye bestillingskontor.

Det er således en ubetinget forudsætning for min erhvervsudøvelse, at der udarbejdes kalenderårdriftregnskab med ultimostatus for bestillingskontorer, som er bogføringspligtige, jf. vedlagte Dom af 11/1/1979 ,ØL, Sag 7-205/1977.

Min Overenskomst med det bestillingskontor, som jeg er tilsluttet, ”Bestillingskontoret Taxa 4x35” af den 30/04/2005 er vedlagt, jf.:

A: Overenskomsten taler i stk. 3 om ”tilslutning til Taxa’s Kontoring”, hvilket KUN kan være ”. cvr 74151213, Foreningen Taxa 4x35 Kontoring”. Cvr 74151213 er i h. t. LBK nr 653 af 15/06/2006 registreret i cvr-registeret, se i kopi vedlagte udskrift af d. d., hvoraf fremgår, at cvr 74151213 er momsregistreret, MEN at der ikke foreligger nogen oplysninger om cvr 74151213’s aktivitet, ledelse, revisor, regnskabsaflæggelse, statusopgørelse, eller andet.

B: Overenskomsten taler endvidere i stk. 3 om min ”*pligt til at modtage betaling .. med betalingsmidler, udstedt af de kreditkortselskaber, Taxa’s Kontoring (cvr ...) har truffet aftaler med....*”, hvilket yderligere i h. t. Bestillingskontorets Vedtægter af 10/06/2015, Punkt 8.1 specificeres som betalinger hvor ”....*kørslen foreløbig betales ved et midlertidigt betalingsmiddel udstedt af Taxa 4x35’s Kontoring (cvr ...), som er en i h. til Lovgivningen registreret betalingstjeneste. Med kunderne er det aftalt, at opkrævning ALENE foretages i Taxa 4x35 Kontoring’s (cvr ...’s) navn.*”

Overenskomsten taler altså ikke om sædvanlige kreditkort, ihændehavet af personer, som ikke har forud aftalt, kontraktmæssig kredit (*Til Deres orientering vedlægger jeg kopi af en sådan ”taxibon” , modtaget af mig som*

betaling den 01/04/2017 for en kørt taxitur) i relation til kunderelation til Bestillingskontoret Taxa 4x35 og altså slet ikke om debetkort (e. g. Dankort) under nogen som helst omstændigheder.

”Bestillingskontoret Taxa 4x35” er i grov strid mod LBK nr 653 af 15/06/2006 IKKE CVR-Registreret, se vedlagte udskrift af cvr-registeret af d. d.

”Bestillingskontoret Taxa 4x35” kan KUN identificeres ved én af tilsynsmyndigheden, Taxinævnet i Region Hovedstaden Godkendt, Ansvarlig Leder, men ”Bestillingskontoret Taxa 4x35” eksisterer således ikke som juridisk person i h. t. Erhvervstyrelsen.

Hvis en kunde kører med en taxi fra ”Bestillingskontoret Taxa 4x35” (som altså ikke er cvr-registreret) og betaler med et sædvanligt kontokort eller med et debetkort - altså med et betalingsmiddel, som IKKE er omfattet af forud truffne kreditaftaler med cvr ... - så krediteres kundens betaling til ”cvr ..., Foreningen Taxa 4x35” (se vedlagte notaer af 31/03/2017, Dankort; af 20/03/2017, American Express; og af 30/03/2017, Mastercard), hvilket klart viser, at cvr ... i strid med LBK 107 **af 30/01/2013 driver taxikørselsvirksomhed**, hvilken virksomhed i h. t. Loven KUN kan udøves af fysiske personer, jf. Lovens § 3.

Men hvad er den juridiske person ”cvr ..., Foreningen Taxa 4x35...” ?

Af i kopi vedlagte udskrift af cvr-registeret af d.d. ses, at cvr ... i h. t. LBK nr 653 af 15/06/2006 ER registreret i cvr-registeret. Af udskriften af d. d., fremgår, at cvr ... er momsregistreret, MEN at der ikke foreligger nogen oplysninger om cvr ...'s aktivitet, ledelse, revisor, regnskabsaflæggelse, statusopgørelse, eller andet.

Hvorledes kan:

- 1) Finanstilsynet have godkendt, at cvr ... er en registreret betalingstjeneste, når cvr ... intet regnskab m.v. fremlægger, jf. det ovennævnte, at cvr ... de facto er en ”Tom skotøjsæske fyldt med varm luft”.
- 2) Hvorledes kan Finanstilsynet have tillagt cvr ... tilladelse til at modtage betalinger fra kunder via andre kreditkort og eller debetkort, når cvr ... ikke lovligt kan udøve taxikørselsvirksomhed – eller skulle nærværende spørgsmål måske snarere rettelig være rettet til SKAT, jf. Skattekontrolloven, **hvorfor SKAT til orientering og til videre foranstaltning modtager kopi af nærværende med bilag**.
- 3) Det er således klart at cvr ... ligeledes de facto også er en ”Tom skotøjsæske fyldt med varm luft”.

Når jeg så endelig modtager min betaling for en af de ovenomtalte kørselsopgaver, da modtager jeg min betaling fra ”cvr ..., Sammenslutningen ..., Forening med begrænset Ansvar”, som også er momsregistreret, se vedlagte

udskrift af cvr-registeret af d. d. Her ses sædvanlige oplysninger om ledelse, tegningsret, revisor, årsregnskaber m. v.

Se ligeledes i kopi vedlagte: BankNordic A/S, "Meddelelse om Overførsel" af 29/11/2016.

1

Men jeg har intet at gøre med cvr ..., hvor jeg ikke er medlem.

Til Deres - og til Finanstilsynets orientering kan jeg oplyse, at i dag er højest 8 % af omsætningen betalt i kontanter. Et typisk til hyrekørsel anvendt automobil omsætter ca. tkr. 1.000 p.a., og ca. 700 automobiler er tilsluttet "Bestillingskontoret Taxa 4x35", hvoraf fremgår, at cirka tkr. 644.000 passerer det finansielle – og komplet uigennemskuelige – system i "cvr ...", hvorfra beløbet på lige så uigennemskuelig vis kanaliseres til "cvr ...".

Ingen af de to nævnte foreninger, hverken "cvr ..." eller "cvr ..." er hjemlet ved LBK 107 af 30/01/2013 og/eller ved BEK 405 af 08/05/2012.

Henset til det ovenanført dokumenterede bliver jeg ubetinget part i enhver sag omkring enhver finansiell transaktion i "Bestillingskontoret Taxa 4x35", i "cvr ...", i "cvr ..." og i "...", og jeg bemærker herhos, at det er komplet uigennemskueligt, hvad eller hvem "cvr ..." og "cvr ..." er, jf. venligst Justitsministeriets Vejledning nr. 11740 af den 04/12/1986 (Vejledning til Forvaltningsloven), Punkt 51, jf. Pkt. 52.

Kopi af nærværende svarskrift er til orientering Finanstilsynet tilstillet. Såfremt Tilsynet måtte ønske at anbringe en replik, da forbeholder jeg mig retten til at anbringe en duplik.

Endvidere modtager Skat, Att.: Skattekontrolsektionen i h. t. Skattekontrolloven kopi af nærværende til orientering og til videre kontrolforanstaltning.

Alle yderligere anbringeender og påstande er forbeholdt.

..."

Ved skrivelse af 6. april 2017 stilet til Finanstilsynet og fremsendt i kopi til Erhvervsankenævnet er K fremkommet med yderligere bemærkninger.

Ankenævnet udtaler:

Ifølge forvaltningslovens § 9 kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter.

Det fremgår af § 95, stk. 1 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at partsstatus i lovens forstand kun kan tildeles de i § 2 anførte virksomheder, samt virksomheder og personer, der ansøger om tilladelse, jf. § 7 eller § 37, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, og fysisk eller juridiske personer som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af loven, jf. § 87.

Ud fra de i sagen foreliggende oplysninger ses klager ikke at være omfattet af den i § 95 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge opregnede personkreds. Klager har således ikke partsstatus, hvorfor der ikke kan meddeles aktindsigt efter forvaltningsloven.

Ifølge offentlighedslovens § 7, stk. 1 og stk. 2, kan enhver med de undtagelser, der er nævnt i §§ 19-35, forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed. Pligten til at meddele oplysninger er, jf. lovens § 35, begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Af lovbemærkningerne til § 35 (L 144 af 7. februar 2013) fremgår:

”Efter bestemmelsen, der er identisk med den gældende lovs § 14, 1. pkt., begrænses pligten til at meddele oplysninger efter offentlighedslovens regler om aktindsigt af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Omfattet af udtrykket »særlige bestemmelser om tavshedspligt« er de tavshedspligtbestemmelser i særlovgivningen, der ud fra særlige hensyn har fastsat tavshedspligt med hensyn til nærmere angivne forhold. Således er de tavshedspligtbestemmelser i særlovgivningen, der alene gentager eller henviser til de almindelige tavshedspligtbestemmelser i straffeloven og forvaltningsloven, ikke omfattet af det nævnte udtryk.

Vurderingen af, om en tavshedspligtbestemmelse i det enkelte tilfælde skal henregnes til de særlige tavshedspligtbestemmelser, vil bero på en fortolkning af den pågældende bestemmelse, hvor det under hensyn til bestemmelsens ordlyd og forarbejder må vurderes, om tavshedspligten er fastsat på baggrund af særlige hensyn.

Udtrykket »særlige bestemmelser om tavshedspligt« omfatter også tavshedspligtforskrifter, der er indeholdt i umiddelbart anvendelige EU-retsakter, navnlig forordninger. Det samme gælder tavshedspligtforskrifter i andre EU-retsakter eller i folkeretlige traktater, der ved lov eller i henhold til lov er tillagt gyldighed her i landet.

Retsvirkningen af, at der foreligger en særlig tavshedspligtbestemmelse, er, at de forhold, der er omfattet af bestemmelsen, ikke er undergivet aktindsigt efter offentlighedsloven. Hvis kun en del af oplysningerne i et dokument er omfattet af en særlig tavshedspligtbestemmelse, vil myndigheden skulle meddele aktindsigt i dokumentets øvrige indhold.

Endvidere har en særlig tavshedspligtbestemmelse den konsekvens, at forvaltningsmyndigheden vil være afskåret fra efter eget skøn at give meroffentlighed, medmindre myndigheden selv er rådig over den interesse, der tilsigtes beskyttet ved tavshedspligten.”

I henhold til § 92 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed har Finanstilsynet tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som tilsynet får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Af bemærkningerne i lovforslaget (L 64 af 27. oktober 2004, § 1, nr. 65) til ændring af § 354 fremgår blandt andet:

”Det foreslås, at bestemmelsens ordlyd præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at den udelukkende omhandler fortrolige oplysninger samt oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed.

Formålet hermed er at gøre det tydeligere, at oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin reguleringsvirksomhed og sin informationsvirksomhed ikke er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt. Ændringen indebærer, at det tydeliggøres, at fortrolighed i relation til disse dele af Finanstilsynets virksomhed alene skal vurderes i forhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt. Efter bestemmelsen i stk. 1 må Finanstilsynets ansatte, personale, som udfører serviceopgaver for Finanstilsynet samt eksperter ansat af Finanstilsynet ikke videregive de fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med tilsynsvirksomheden. Tavshedspligten omfatter også oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra udenlandske myndigheder. De finansielle direktiver indeholder også regler om tavshedspligt.

Tavshedspligten er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte

de finansielle virksomheders forretningsmæssige forhold. Herudover er Finanstilsynets tavshedspligt en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må de finansielle virksomheder og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

...

Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om en finansiell virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og fondsbørsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som uden om tilsynet er blevet offentliggjort af andre kanaler i en grad, at det er blevet almindeligt kendt.

Ved oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige, forstås, oplysninger, der ikke direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold. Det drejer sig bl.a. om oplysninger om økonomiske eller forretningsmæssige forhold for personer og selskaber, som ikke er kunder i egentlig forstand, men som f.eks. kautionerer for kunder, har ejerandele i den finansielle virksomheds kunder eller på anden vis har en personlig, økonomisk eller forretningsmæssig tilknytning til kunder uden selv at være det.

Begrebet »tilsynsvirksomhed« skal ses i forhold til de pligter, der er pålagt Finanstilsynet i kapitel 21 om tilsyn i lov om finansiell virksomhed. Det medfører bl.a., at sager, der relaterer sig til tilsynsforpligtelsen i § 344, hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør heraf, samt undersøgelser efter § 346 er omfattet af tilsynsvirksomheden. I modsætning hertil er oplysninger, som Finanstilsynet modtager som led i sin reguleringsvirksomhed og informationsvirksomhed ikke omfattet. Udstedelse af bekendtgørelser med hjemmel i loven er ikke omfattet af tilsynsvirksomheden, ligesom udarbejdelse af årsberetningen er en del af informationsvirksomheden til trods for, at det følger af § 353 i tilsynskapitlet, at Finanstilsynet skal afgive en årlig beretning.

Adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager efter offentlighedsloven begrænses af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen. Det er dog udelukkende adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven, der er begrænset. Parters rettigheder herunder adgang til aktindsigt skal afgøres efter forvaltningsloven. Afgørelse af hvem der er part i forhold til Finanstilsynet, træffes efter lov om finansiell virksomhed § 355.

...

Efter § 354, stk. 2-15 i lov om finansiell virksomhed, jf. § 92 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge modificeres tavshedspligten efter § 354, stk. 1.

Da genstanden for aktindsigtsanmodningen -”den godkendelse, som Finanstilsynet har meddelt cvr.nr.: ..., cvr.nr.: ... og cvr.nr.: ...” - angår en del af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed og indgår i Finanstilsynets tilsynsforpligtelse i henhold til lov om finansiel virksomhed § 344 sammenholdt med § 86 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, og således er omfattet Finanstilsynets skærpede tavshedspligt, jf. lov om finansiel virksomheds § 354, stk. 1, jf. § 92 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, tiltræder Erhvervsankenævnet, at klager ikke er meddelt aktindsigt efter offentlighedsloven. Det bemærkes herved, at adgangen til meroffentlighed efter offentlighedslovens § 14 ikke gælder, såfremt det vil være i strid med tavshedspligtsreglerne, jf. lovens § 14, stk. 1, 2. pkt.

Ankenævnet stadfæster herefter Finanstilsynets afgørelse af 28. februar 2017.

I ankenævnets afgørelse har Arne Nabe Poulsen, Lone Møller og Steen Mejer deltaget.

Steen Mejer
næstformand for ankenævnet